

# РЕШЕНИЕ

№ 10902

гр. София, 28.03.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова**

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров**

**Людмила Коева**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **945** по описа за **2025** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) срещу Решение от 04.10.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 9324 /2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/-Наказателно отделение, 6 - ти състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 8693115, издаден от СДВР, с който ЕФ на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.2, т.3 ЗДвП, на Ц. Т. М. е наложена глоба в размер на 200 лв., за нарушение на чл.21, ал.2 вр. с ал.1 ЗДвП.

Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН, мотивирани с твърдения, относими към законосъобразността на ЕФ. Иска се отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което ЕФ да се потвърди. Заявява се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на платения от другата страна адвокатски хонорар.

В съдебно заседание касаторът СДВР, чрез юриск. М., поддържа жалбата.

Ответникът Ц. Т. М., р.пр. не се явява в съд.з. и не се представлява. В

представено по делото писмено становище от процесуалния й представител адв.Б., се поддържа касационната жалба. Претендират се разноси за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като съобрази твърдените касационни основания и прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. По съществото й, съдът взе предвид следното:

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 14.02.2024г., в 15,52 часа, Ц. Т. М. е управлявала автомобил „Порше К.“, с ДК [рег.номер на МПС] , по Софийски околоръстен път, с посока на движение от [улица]към [улица], като до № 429 се движила със скорост от 75 км/ч - над разрешената скорост от 50 км/ч, въведена с пътен знак В-26 в извън населено място. Скоростта на движение била установена с автоматизирано техническо средство - АТСС CORDON M2-MD1192, записващо и заснемашо дата, скорост, час и регистрационен номер на автомобила.

Въз основа на изготвения снимков материал от СДВР е издаден Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 8693115, с който на М. била наложена глоба в размер на 200лв. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4, вр. ал.2, т.3 ЗДвП.

СРС е приел, че обжалваният ЕФ Серия К № 8693115 е издаден при спазване на процесуалните изисквания за форма и съдържание по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и при доказаност на вмененото нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП от доказателствата от административнонаказателната преписка относно мястото и времето на използваното АТСС, както и неговата техническа годност. Но за да отмени оспорения ЕФ, въззивната инстанция съд е обусловила извод, че липсват предпоставките, от които да се приеме, че процесното нарушение е извършено в условията на повторност по смисъла на § 6, т.33 от ДР на ЗДвП. В тази връзка районният съд е констатирал, че посоченият като влязъл в законна сила ЕФ серия К № 7535419/07.12.2023г. е със статус „обжалва се” към дата 21.06.2024г. - след датата на нарушението по обжалвания електронен фиш. Приел е, че приложената санкционна норма за извършеното нарушение не кореспондира с фактическите обстоятелства по същото.

Решението е неправилно.

В процесния случай административнонаказващият орган е приел, че извършеното от лицето нарушение е повторно и съответно санкцията е наложена на основание чл. 182, ал. 4 от ЗДвП. В оспорения ЕФ е посочено, че нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/7535419, който е описан в представената пред районния съд справка картон на водача Ц. Т. М., където е отразено, че с този електронен фиш е със статус „обжалва се” към дата 21.06.2024г. - след датата на нарушението по обжалвания електронен фиш. В § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП е посочено, че "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното

постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. Т.е. според СРС нарушението, предмет на съдебното производство, се явява извършено за първи, а не за втори път от влизане в сила на предходен санкционен акт за същото по вид нарушение. При това положение, нарушението не е повторно по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП и санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 4, вр., ал. 2, т. 3 от ЗДвП е неприложима.

Настоящия състав споделя извода на СРС, че административният орган неправилно е квалифицирал нарушението по чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, т.к. по делото безспорно липсват данни за извършването му в условията на повторност. Но вместо съгласно чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН да измени ЕФ като приложи нормата за по-леко наказуемото нарушение - чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, според която водач, който превиши разрешената скорост извън населено място, се наказва, за превишаване от 21 до 30 km/h с глоба в размер на 100 лв., в нарушение на материалния закон районният съд е отменил НП.

Водим от изложените съображения касационната инстанция счита, че след като извършеното административно нарушение е безспорно установено, решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно- постановено при нарушение на материалния закон, а обжалваният ЕФ Серия К № 8693115, издаден от СДВР, да бъде изменен със съответната на извършеното нарушение правна квалификация посочена по-горе.

Предвид изхода на спора на страните се следват половината от направените от тях разноски за двете инстанции – на СДВР за юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 27е НЗПП -80лв., а на Ц. Т. М. –за адвокатско възнаграждение в размер на 300лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

## Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 04.10.2024 г., постановено по НАХД № 9324/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 6 състав, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Електронен Ф. (ЕФ) Серия К № № 8693115, издаден от СДВР, с който на Ц. Т. М., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП, като на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 и т. 2 ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ правното основание за санкциониране на нарушението от чл. 182, ал. 4 във вр. с ал.2, т.3 от ЗДвП на чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП и намалява размера на наложеното наказание от 200 лв. на 100 лв.

ОСЪЖДА Ц. Т. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи съдебни разноски в размер на 80 (осемдесет) лева.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Ц. Т. М., ЕГН [ЕГН], съдебни разноски в размер на 300 /триста/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.